

1. Hvorledes skal jeg møde,
Og favne dig min skat?
Du skønne morgenrøde
mod al min jammers nat.
Min Jesus sig, hvorledes
mit arme hjerte skal
opsmykkes og beredes
dig til en brude-sal.

2. Dit Zion palmer svinger
til evig sejers tegn,
og frydens tone klinger
i nådens blide egn;
mit hjerte dig til ære
skal grønnes som en skov,
og alt mit liv skal være
din kærlighed til lov.

3. Hvor har du milde hjerte
dog ingen møje spart
at dæmpe al den smerte,
som klemte mig så hårt,
Da jeg i mørkheds sæde
og Satans rige sad,
da kom du selv, min glæde,
og gjorde mig så glad.

4. Jeg lå i bånd og fængsel,
Da førte du mig ud;
jeg stod i spot og trængsel,
da tog du mig til brud;
for mig at få ophøjet
du bar min skam og brøst.
Hvad du så tungt har pløjet,
er mig en evig høst.

5. Ej andet fra dit rige
har draget dig herved
end din den uden lige
grundløse kærlighed,
hvormed du ville spænde
al verden til dit bryst,
og hendes jammer vende
til herlighed og lyst.

6. Kom, bange sjæl, at skrive
dig det i hjertet ind;
lad denne glæde drive
igennem sjæl og sind;
at hjælpen er til stede,
at Jesus selv er her.

Han vil dig trøste, glæde,
og altid have kær.

7. Du skal ej heller klage,
at du ham ej kan få,
han kommer selv at tage,
dig ud af jammers vrå,
Han kommer selv, han kommer,
at dæmpe al din ve,
og gør en liflig sommer
af all din trængsels sne.

8. Lad det ej dig forskrække
at du har syndet stort;
nej, Jesus vil tildække,
hvad du har ilde giort.
Han kommer fuld af nåde
til arme synders trøst,
at dæmpe deres våde,
som føler deres brøst.

9. Lad dig ej heller true
af Satans list og mord;
din Jesus ham kan kue,
det koster kun et ord;
Han går med dig i striden,
med konge-magt og mod;
al magt mod ham er liden
og dåner for hans fod.

10. Han kommer og vil dømmе,
og give hver sin del,
de onde svovle-strømme,
de gode himlen hel.
Ak kom, vor sol og glæde,
kom, hent din lille flok,
til himlens brude-sæde
så er der kommen nok.

Brorosl. Paul Gerhard